

Céčko neboli žloutenka typu C

Pro návštěvníky internetu hledající informace o žloutence typu C, neboli céčku, i pacienti s hepatitidou C se otevřely nové webové stránky www.virova-hepatitida.cz. Zde najdou vyčerpávající a srozumitelné informace o této nemoci. Zpestřením stránek jsou video rozhovory s lékaři, kteří se léčbou hepatitidy C zabývají či s pacienty, kteří touto chorobou onemocněli. V roce **2006** to bylo **1284 pacientů**.

Akutní zánět jater nebo chřipka?

Hepatitida či **žloutenka** je zánětlivé onemocnění jater, způsobené virem. Hepatitida na sebe může upozornit celou řadou příznaků. Ne u každého pacienta však pozorujeme charakteristické žluté zbarvení kůže a očního bělma. Akutní zánět jater se často tváří jako běžná chřipka. Provází ho, kromě chřipce podobných příznaků i nevolnost, zvracení, nechutenství a někdy neurčitá bolest břicha s průjmy.

Žloutenka a poškození jater

Pokud akutní hepatitida přejde do chronické formy, začnou se játra měnit. Funkční jaterní buňky jsou nahrazovány nefunkční tkání a vzniká cirhóza jater. V závěrečných stádiích cirhózy dochází k selhání jater a prudce se zvyšuje riziko onemocnění jater rakovinou.

Kde se vzalo “céčko“?

V osmdesátých letech minulého století znali lékaře jen žloutenku typu A, nazývanou podle způsobu nákazy nemoc špinavých rukou, a krví přenášenou žloutenku typu B. Začaly se ale množit případy hepatitid u pacientů **po krevní transfuzi**, jejichž původcem nebyl ani virus hepatitidy A, ani B. Choroba si pro proto vysloužila jméno non-A non-B hepatitis.

Původce žloutenky C objeven

Původce hepatitidy C objevil až v roce 1989 výzkumný tým doktora Michaela Houghtona. O rok později se podařilo vyrobit protilátky a zjistit přítomnosti viru v krvi. V roce 1992 bylo zavedeno plošné testování dárců krve. V roce 1995 byl virus poprvé spatřen v elektronovém mikroskopu.

Jak je možné, že vznikla epidemie céčka?

Proč virus zůstával celá léta bez povšimnutí, a pak najednou vyvolal **epidemii**? Virus se přenáší převážně nakaženou krví. První rizikovou skupinu tvoří pacienti po transfuzi krve. Do čtyřicátých let 20. století se krevní transfuze prováděly jen ojedinele. Jejich rozšíření si vynutila až druhá světová válka a pokrok medicíny. Druhou rizikovou skupinu reprezentují uživatelé nitrožilních drog, masově se šířících v šedesátých letech. Pozvolný nástup onemocnění a jeho vleklý průběh s minimem viditelných příznaků způsobují, že se **mnoho pacientů z této generace dozvídá o své chorobě až dnes...**

Nejste si jistí?

Na stránkách www.virova-hepatitida.cz získá návštěvník nejen potřebné informace, ale také může využít odbornou poradnu, kde na položené dotazy odpovídá lékař. Při podezření na onemocnění je možné vyhledat pomoc odborného pracoviště, jehož adresa je uvedena v přehledu lékařských center.

Pro více informací kontaktujte:

MUDr. Tomáš Šebek
e-mail: tomas.sebek@meditorial.cz
tel.: 604 592 738